

**Ny brochure fra LPAC  
Videnskabsteam:  
»USA tilslutter sig den Nye  
Silkevej«.  
Dansk introduktion til  
LaRouchePAC  
Videnskabsteams nye brochure,  
v/teamleder Benjamin Deniston**

Download (PDF, Unknown)

---

**TEMA: Glass-Steagall 1933:  
Franklin D. Roosevelts 100-  
dages program –  
Med hans egne ord  
– FDR's Første  
indsættelsestale.**

**På grund af emnets  
presserende  
aktualitet genoptrykker vi  
her 2  
artikler fra 2013, samt, for  
første  
gang, FDR's Første  
indsættelsestale. 'Must'  
læse!**

Det, som FDR forstod og handlede på, var den fundamentale forpligtelse, der stadfæstes i Den amerikanske Forfatning, og som på enestående måde gives udtryk i Fortalen, nemlig, at de umiddelbare forholdsregler, der var nødvendige for at få folk ud af Den store Depressions elendighed, *på samme tid måtte lægge grunden til fremskridt på længere sigt* (redaktionens fremhævelse).

Han udtrykte det således: »Fra min regerings allerførste dag lå tryghed os

lige så meget på sinde, som afstivning af bankerne, umiddelbar fremskaffelse af jobs og købekraftens forbedring. Vi er i rimeligt tempo kommet langt med genrejsningen; vi er ikke kommet så langt med reformerne i det samme tidsrum. Men her i foråret 1938 er reformer lige så påtrængende nødvendige, som de var i foråret 1933.«

Download (PDF, Unknown)

---

**TEMA: LÆR AF HISTORIEN:**  
**100 års dumhed: Den moralske sump, som var det 20. århundrede.**  
**3 EIR-artikler: Afsættelsen af Bismarck og starten på 1. Verdenskrig – mere ...**

Download (PDF, Unknown)

<http://schillerinstitut.dk/si/wp-content/uploads/2015/06/EIR-juni-2015-Londons-mord-p%C3%A5-McKinley-lancerede-et-%C3%A5rhundrede-med-politiske-mord.pdf>

Download (PDF, Unknown)

Download (PDF, Unknown)

---

# **Lær af Historien: Helga Zepp-LaRouche: Principperne for fysisk økonomi**

## **Principperne for fysisk økonomi**

### ***Af Helga Zepp-LaRouche***

**Del I: Det amerikanske system kontra frihandel: DE AMERIKANSKE RØDDER TIL TYSKLANDS INDUSTRIELLE REVOLUTION *Af Helga Zepp-LaRouche***

**Del II: Alternativet til fascisme: BETYDNINGEN AF LAUTENBACHS PLAN I DAG *Af Helga Zepp-LaRouche***

**Forord: PRINCIPPERNE FOR FYSISK ØKONOMI Af Helga Zepp-LaRouche**

(Denne artikel er en oversættelse af forordet til den tyske bog med titlen: "Das Geheimnis der Wirtschaft, Lösung der

globalen Systemkrise: Trennbankensystem und produktive Kreditschöpfung" (E.I.R.); ("Hemmeligheden ved økonomi; Løsningen på den globale systemkrise: Et opdelt banksystem og produktiv kreditskabelse"), der bl.a. indeholder en samling artikler skrevet i perioden 2002–2010 af forskellige forfattere, heriblandt den amerikanske økonom, Lyndon H. LaRouche, Jr., og Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets stifter og internationale præsident, som desuden er formand for Bürgerrechtsbewegung Solidarität i Tyskland. Enkelte af disse artikler vil udkomme på dansk. Desuden foreligger nogle af artiklerne på engelsk (Lyndon LaRouche). Den tyske bog kan imidlertid købes ved henvendelse til: Schiller Institut, Skt. Knudsvej 11, kld.tv., 1903 Frederiksberg,

tlf.: 35 43 00 33, eller ved henvendelse til Email-adressen: [eirna@eirna.com](mailto:eirna@eirna.com), [verlag@solidaritaet.com](mailto:verlag@solidaritaet.com).

Oktober 2010

Vi befinder os i dag i den alvorligste krise i moderne historisk tid, og det ikke blot med hensyn til den tilstand, som verdens finansielle system og realøkonomien i mange dele af verden befinder sig i, men frem for alt også, fordi vi i den "udviklede" sektor oplever en moralsk og kulturel krise, vi endnu aldrig har set magen til, en krise, der blandt andet kommer til udtryk gennem talløse skandaler og politikeres og lederes indblanding i kriminelle aktiviteter. Samtidig findes der løsninger til overvindelse af denne krise, som, hvis de bliver omsat i tide, vil indlede en ny æra i menneskehedens historie.

I spændingsfeltet mellem faren for, at civilisationen styrter ned i en ny, mørk tidsalder og håbet om en snarlig, kulturel renæssance, kommer det til at spille en vigtig rolle, at et tilstrækkeligt antal mennesker drager den rette lære af historien. (fremh. red.) Formålet med denne tekstsamling er derfor at minde om nogle historiske perioders vigtige, grundlæggende idéer, som er af betydning for den nuværende

diskussion. Vi præsenterer således nogle skrifter og videnskabsteoretiske planer i den tradition, der går tilbage til Leibniz' fysiske økonomi, og som helt uberettiget er blevet glemt, eftersom de engang havde banebrydende virkninger og indeholder kernen til de løsninger, der i dag er afgørende nødvendige.

Hertil kommer, at situationen fortsat på dramatisk vis tilspidises. I 39(!) måneder har der fundet en eskalering af den globale systemkrise sted, og hvis der er noget, der er kommet frem i denne periode, så er det den ubestridelige kendsgerning, at finansinteresserne, altså banker, hedgefonds, holdingselskaber og karteller, tydeligvis har langt mere magt end regeringerne. For i hele dette tidsrum har G-20-regeringerne ikke været i stand til at dæmme op for højrisikospekulationen ved at regulere banksystemet, eller blot tage fat på en seriøs analyse af krisens årsager.

Slutresultatet af denne omstændighed er selvindlysende.

I stedet for at fjerne den umådeholdne spekulation ved at genindføre en regulering af bankerne og "afvende tab for det tyske folk", blev den private gæld tilhørende spekulanter, der havde lidt tab ved spekulation, forvandlet til statsgæld, som skatteborgeren hæfter for, og som følgelig resulterer i dennes tab inden for alle områder af det almene vel.

Det skandaløse resultat af denne politik er, at der efter mere end tre års finanskriser er flere milliardærer og millionærer end før, og at disse er blevet endnu rigere, mens antallet af fattige er steget kraftigt – og det lige så godt i Tyskland, som i resten af verden.

Ved finansårets udgang har finanskrisens dynamik nået et bristepunkt. Den uholdbare situation i de amerikanske delstater, byer og kommuner, der alle står på fallittens rand, tillige med den kendsgerning, at "Helikopter-Ben" Bernanke lever helt op til sit øgenavn og har sat den elektroniske

seddelpresse i sving, gør det tydeligt, at finansoligarkiet har til hensigt at fortsætte værdiernes omfordeling fra de fattige til de rige. For den hyperinflation, som folk oplevede under Weimartyskland i 1923, og som, ved en fortsættelse af denne politik, truer hele verden, udgør den mest brutale ekspropriation af befolkningen, der overhovedet findes, alt imens "Mega-Spillerne" erfaringsmæssigt ved, hvordan de skal redde deres små får over på det tørre (altså mele deres egen kage), f.eks. ved en afparering gennem tilegnelse af materielle værdier. Daily Telegraph sammenlignede prompte Bernanke, efter at han for nylig meddelte, at han, som et led i sin politik med "kvantitative lempelser", ville pumpe yderligere to eller flere billioner dollar ud i systemet, med Weimar-republikkens præsident for Reichsbank, Havenstein, og med en narkoman, der ikke kan sige nej til det næste skud.

Alt vil afhænge af, om det i USA i rette tid vil lykkes at genoplive Franklin D. Roosevelts tradition og indføre den Glass/Steagall-standard, altså et opdelt banksystem, som han indførte som en reaktion på krakket i 1929, og dernæst stille statskreditter til rådighed for storstilede infrastrukturprogrammer i dag, på samme måde som i New Deal- og Tennessee Valley Authority-traditionen (TVA). Den amerikanske økonom og statsmand, Lyndon LaRouche, har, som et middel til overvindelse af den aktuelle krise, foreslået aktiveringen af North American Water and Power Alliance, NAWAPA-programmet, et gigantisk program til omdirigering af vand fra Alaska og Canada ned langs Rocky Mountains til Mexico, hvorved der ville blive skabt mere end 3 millioner arbejdspladser.

Skuffelsen over præsident Obama, der ikke har holdt nogle af sine valgløfter, og som, i stedet for at forfølge en politik i traditionen efter Lincoln og Roosevelt, viderefører George W. Bush's politik med redningspakker til Wall Street eller med krigspolitikken i Afghanistan, vokser i samme grad, som arbejdsløshed, tvangsauktioner og den offentlige sektors

sammenbrud tager til.

Heldigvis er der en række økonomer, den såkaldte Stanford Group, der meget seriøst beskæftiger sig med Lyndon LaRouches analyser og løsningsforslag, efter at de har erkendt, at Lyndon LaRouche var den eneste økonom, der for længst havde lavet en korrekt prognose for den kommende systemkrise, og den 25. juli 2007, én uge, før den faktisk begyndte, forudsagde, at krisen ville bryde ud. De beskæftiger sig med den fysiske økonomis videnskabelige grundlag, som LaRouche, i traditionen efter Leibniz, Gauss, Riemann, Vernadskij og Einstein, har videreudviklet. De står i total modsætning til de tåbelige forestillinger hos økonomer, der ved hjælp af statistiske metoder forsøger at underbygge monetaristernes, neoliberalisternes, keysenianernes eller adfærdsøkonomernes antagelser. Principperne for fysisk økonomi, der lå til grund for alle de kvalitative, økonomiske fremskridts historiske faser, er af de nuværende økonomer så lidet kendte, at LaRouche har givet den i nærværende bog trykte artikel den polemiske titel "Den hemmelige økonomi".

G-20-staternes manglende evne og vilje til at finde en løsning på krisen har på uigendrivelig måde bekræftet LaRouches påstand om, at kun en kombination af denne planets fire mægtigste stater, nemlig et Amerika, der har fundet tilbage til traditionen efter Roosevelt, sammen med Rusland, Kina og Indien, vil være stærk nok til at gennemføre en virkelig politisk forandring. For øjeblikket finder der en serie dialoger sted mellem repræsentanter fra disse fire nationer om de principper, der må danne grundlag for en overvindelse af krisen, og som et eksempel herpå er et udskrift af en sådan samtale medtaget i denne bog.

Det, som disse diskussioner om genopbygningen af verdensøkonomien tydeliggør, er absurditeten i det hyppigt påståede "manglende alternativ" til den nuværende politik med endeløse redningspakker til bankerne, kombineret med den mest brutale nedskæringspolitik over for befolkningen. Hvis USA,

Mexico og Canada realiserer NAWAPA-projektet, vil den med dette projekt forbundne jernbane og højhastighedsbane direkte fortsætte med konstruktionen af en tunnel under Beringstrædet og dernæst med konstruktionen af den transsibiriske jernbane. De asiatiske nationer, som i modsætning til de transatlantiske stater satser på højteknologi, kernekraft og bemandet rumfart, har for længst erkendt, at disse projekter, som en del af udbygningen af Den eurasiske Landbro, har en afgørende betydning for råstof- og energisikkerheden i mange generationer ud i fremtiden.

Udnyttelsen af Sibirien og de arktiske områder, hvor der findes enorme mængder af alle grundstofferne i Mendelejevs periodiske system, er således, selv når det finder sted under den absolutte overholdelse af Ruslands suverænitet, alligevel i hele menneskehedens interesse. Eftersom Rusland har store erfaringer vedrørende udvikling af områder med permafrost, kræver udnyttelsen af de arktiske områder ganske vist komplekse, tekniske løsninger, men disse kan imidlertid betragtes, ikke som forhindringer, men som positive udfordringer. Overdækkede byer kunne i denne forbindelse tilbyde værdige livsbetingelser til de mennesker, som arbejder der, og man kunne samtidig udvikle teknologier, som også er nødvendige for koloniseringen af rummet.

Ved konstruktionen af Den eurasiske Landbro, der på ingen måde fortsat skal være begrænset til Eurasien, men skal videreføres, på den ene side via udviklingskorridorer gennem Alaska, Canada og USA til Mellem- og Sydamerika, og på den anden side til Afrika over Ægypten og Gibraltar, såvel som via en tunnel fra Sicilien, taler vi altså om en egentlig Verdenslandbro, der vil gøre det muligt at nå enhver del af Jorden, undtagen Australien, over land. På denne måde vil planetens indlandsområder få de samme fordelagtige betingelser for bosættelse, som indtil nu ellers har været forbeholdt havenes og flodernes kystområder.

Ud fra den fysiske økonomis standpunkt skal infrastruktur

altså ikke blot forstås som en forbindelse fra punkt A til punkt B i form af trafikårer, hvorved, set fra en monetaristisk synsvinkel, det forkerte spørgsmål om omkostningerne konsekvent rykker i forgrunden, men infrastruktur handler derimod om en langsigtet forvandling af livsbetingelserne for menneskene på denne planet. Dermed er menneskets skabende fornuft og evne til stadig bedre og mere indgående at forstå universets fysiske love den afgørende drivkraft, der højner graden af menneskets virkning i naturen.

Hvis man studerer menneskets udviklingshistorie i de forgangne titusinder af år, hvor vi har brugbare beviser, så bliver det klart, at Vernadskijs såkaldte noosfære har opnået en stadig større dominans over biosfæren. Dette er udtryk for den grundlæggende tanke om menneskets rolle, som findes i Bibelens skabelsesberetning.

Sådanne kvalitative forbedringer af infrastrukturen – altså fra udviklingen af maritime kulturer til indenlandsk flod- og kanalskibsfart, dernæst til jernbanenet, dernæst til et integreret økonomisk system baseret på vandveje i alle dets aspekter, højhastighedssystemer og jernbanenet med høj energigennemstrømningstæthed i produktionsprocessen – repræsenterer til enhver tid en ny kvalitativ platform, som dernæst med sikkerhed skaber grobund for den kreative opdagelse af nye videnskabelige og teknologiske principper.

Udviklingen af infrastruktur i denne forståelse er altså den fysiske økonomis kendetegn; den er forudsætningen for, at den kreative udvikling kan trives i en stadig større del af samfundet. Opbygningen af infrastruktur har desuden beviseligt altid haft en civiliserende effekt på menneskene, som har fået del i de behageligheder, som de herved igangsatte forandringer har medført.

Hvis begrebet infrastruktur hidtil har betydet menneskets erobring af stadig større dele af planeten, så indebærer udviklingens næste trin udvikling af rumfartsinfrastrukturen

og koloniseringen af Månen og Mars. Infrastruktur vil da ikke længere betyde f.eks. at gøre floder sejlbare eller at løse de tekniske problemer ved udlægning af spor til magnetsvævebaner, men at lære at omgås den kosmiske stråling eller vægtløsheden i rummet uden, at det gør skade på menneskene. Bemandet rumfart vil udgøre en sådan ny platform i menneskehedens udviklingshistorie, der igen vil omdefinere alle andre forhold i de økonomiske processer.

Hvorfor er dette menneskelige udviklingsperspektiv, der endnu i Apollo-programmets dage var en selvfølge for en stor del af befolkningen og, i det mindste for astronauter og mennesker, der har med rumfart at gøre, stadig er det i dag, så fuldstændig forsvundet ud af bevidstheden? Enhver besøgende på Vernadskij-musæet i Moskva, hvor udviklingen fra den abiotiske til den biotiske periode og til noosfæren fremstilles på en meget pædagogisk måde, vil kunne se en succesfuld iværksættelse af dette. En sådan astronaut eller museumsbesøgende vil indse, at teorierne fra Club of Rome er absurde.

En af grundene til, at videnskabelig eller historisk erkendelse inden for mange områder er blevet erstattet med ideologi er, at, med det for over fyrre år siden introducerede paradigmeskift, væk fra produktion til spekulation, er også den i gymnasierne og universiteterne formidlede viden blevet tilpasset til de nye krav. Således vil en nationaløkonomistuderende i reglen ikke lære en eneste forfatter fra skolen for fysisk økonomi at kende, altså hverken Leibniz, List, Carey eller Witte, endsige høre noget om Kepler, Gauss, Riemann eller Vernadskij, men vil i stedet høre en del om "kreative finansinstrumenter".

Ligeledes dukker navnet Henry C. Carey ikke op i de allerfleste biografier om Bismarck til trods for, at det var takket være indflydelsen fra denne Abraham Lincolns og Wilhelm von Kardoffs, grundlæggeren af Tyske Industriledernes Centralforbunds, økonomiske rådgiver, at Bismarck forvandlede

sig fra at være en tilhænger af frihandel til at være en overbevist forfægter af protektionisme. Kardoffs skrift, Imod strømmen[1], der er gengivet i denne bog, giver et indblik i den tids kontrovers mellem tilhængerne af frihandel og tilhængerne af protektionisme og belyser de årsager, som fik Bismarck til at gennemføre sine industrireformer.

Det er dog forbløffende, at de videnskabelige, økonomiske principper, på baggrund af hvilke Tyskland forvandlede sig fra at være en feudalstat til at være en moderne industrination, blev så effektivt fjernet fra den officielle historieskrivning. Bismarck, som i sine Rigsdagstaler gentagne gange gjorde grin med den let gennemskuelige hensigt bag frihandelsteoriene og oven i købet sammenlignede dem med en skadelig kartoffelbilleplage, realiserede helt bevidst det amerikanske, økonomiske system i Tyskland – helt, modsat den engelske, i traditionen efter Friedrich List, der i sine skrifter har givet denne modsætning denne betegnelse.

Gennem en kombination af det amerikanske industrisystem og sine sociale love, som dengang var enestående i verden, gjorde Bismarck Tyskland til en af de mest fremskridtsvenlige stater, som under hans regeringstid på eksemplarisk vis var forpligtet over for det almene vel. Heri, og i den kendsgerning, at Bismarck, med sit komplekse fletværk af diplomatiske aftaler, sikrede Tysklands sikkerhed og dermed rejste en massiv forhindring for Englands imperiale politik, lå grunden til Prinsen af Wales', den senere Kong Edward VII's, intrigemageri, der sluttelig førte til Bismarcks afskedigelse.

Ligeledes med urette er de økonomer blevet glemt, der i begyndelsen af trediveerne i det 20. århundrede fremlagde forslag til planer til overvindelse af depressionen på basis af principperne for fysisk økonomi, som ikke blot svarede til de planer, som Franklin D. Roosevelt realiserede i USA med New Deal, men som også ville have fjernet udbredelsen af de betingelser, der to år senere muliggjorde Hitlers magtovertagelse. Dr. Wilhelm Lautenbach, økonom i

økonomiministeriet, præsenterede i september 1931 den efter ham opkaldte plan ved en hemmelig konference i Friedrich List-selskabet for 30 industriledere og bankierer, hvor også præsidenten for Reichsbank, Dr. Hans Luther, deltog.

Det var Dr. Lautenbachs grundtanke, at de normale markedsmekanismer ikke længere fungerede under den dobbelte betingelse af depression og valutakrise, og at staten er den eneste instans, der kan tage initiativet til at stimulere økonomien. Det var ganske vist en betingelse, at disse, gennem statslige kreditter finansierede projekter, måtte imødekomme den fysiske økonomis principper. Hvis disse investeringer skete inden for områder, som man også ville investere i, når det gik økonomien godt og derved ville opnå fuld produktiv beskæftigelse, ville de efterfølgende skatteindtægter, gennem den indirekte stimulering, være større, end de oprindeligt udstedte kreditter.

Fra fagforeningsside var der den lignende WTB-plan, kaldt således efter økonomerne Woytinsky, Tarnow og Baade, som foreslog en international investeringsplan til overvindelse af arbejdsløsheden. Såvel Lautenbach-planen som WTB-planen – og ligeledes Roosevelts New Deal – gik ud fra den fysiske økonomis grundidé, at den eneste kilde til samfundets rigdom ligger i befolkningens kreative potentiale, og at det derfor må være statens opgave altid at befordre beskæftigelsesspektret i retning af en opkvalificering af befolkningen og sørge for den bedst mulige udvikling af alle menneskers kreative evner.

I dette historiske øjeblik, hvor EU er i færd med at gentage den fejlagtige nedskæringspolitik i traditionen efter Brüning, er det af afgørende betydning så eftertrykkeligt som muligt at udbrede den erkendelse, at Hitler med dette program kunne have været stoppet. Hvis arbejdsløsheden var blevet overvundet gennem en kombination af Lautenbach- og WTB-planen, og Tyskland i princippet var gået den samme vej, som Amerika gjorde med New Deal, var Hitler ikke kommet til magten, og

Anden Verdenskrig ville ikke have fundet sted.

Vi er atter kommet til et sådant tidspunkt i historien, hvor det pludselig vil komme til dramatiske forandringer og uventede kursændringer. Selv om historien ikke gentager sig på nøjagtig samme måde, så er det dog for spørgsmålet om krig afgørende at kende vigtige principper i universalhistorien, hvis der skulle eksistere en chance for et positivt udfald af denne historiske periode. Menneskehedens udvikling er også kommet til et punkt, hvor vi alle er i samme båd. Biløsninger af forskellig art findes derfor ikke, men kun med et perspektiv som opførelsen af Verdenslandbroen og de med denne forbundne projekter vil vi være i stand til at forhindre, at vi styrter ned i en ny, mørk tidsalder.

*Helga Zepp-  
LaRouche,  
Wiesbaden,  
oktober 2010*

## **Indholdsfortegnelse:**

### **Das Geheimnis der Wirtschaft**

### **Lösung der globalen Systemkrise**

### **Trennbankensystem und produktive Kreditschöpfung**

## **INHALT**

### **Vorwort**

Prinzipien der physischen Ökonomie (nærværende artikel)

Von Helga Zepp-LaRouche

## I. LaRouches Ökonomie:

Wirtschaft als Naturwissenschaft

Meine Rolle nach Obamas Absetzung

Von Lyndon H. LaRouche, Jr.

Einer ausserordentlicher internationaler Dialog

Mit Lyndon H. LaRouche, Jr.

Was Ihr Buchhalter nie verstanden hat:

Das Geheimnis der Wirtschaft

Von Lyndon H. LaRouche, Jr.

## II. Lehren aus der Geschichte 1:

Amerikanisches System contra Freihandel

Die amerikanischen Wurzeln der industriellen Revolution  
in Deutschland\*

Von Helga Zepp-LaRouche

Gegen den Strom! Eine Kritik der Handelspolitik des  
Deutschen Reichs

Von Wilhelm von Kardoff

## III. Lehren aus der Geschichte 2:

## Die alternative zum Faschismus

Die Bedeutung des Lautenbach-Plans heute \*

Von Helga Zepp-LaRouche

Produktive Kreditschöpfung als Notmassnahme gegen die Depression

Von Dr. Wilhelm Lautenbach

Thesen zum Kampf gegen die Wirtschaftskrise

Vorgelegen von Dr. Baade – Tarnow – Woytinsky

Wieder und wieder: Schafft Arbeit!

Vom Schlagwort zur praktischen Verwirklichung

Von Wladimir Woytinsky

Beispielhafte Führung in Zeiten der Krise:

Franklin D. Roosevelts "Amerikanisches System der politischen Ökonomie"

Von Sabine Zuse

IV. Was jetzt zu tun ist: Ende der Spekulation und globaler Aufbau durch Grossprojekte

Nicht Griechenland, der Euro ist gescheitert! – aber es

gibt ein Leben nach dem Euro!

Von Helga Zepp-LaRouche

Warum wir zum Glass-Steagall-Standard zurückkehren müssen!

Von John Hoefle

Zurück zur D-mark für eine zielgerechte Wachstumspolitik!

Von Helga Zepp-LaRouche

Eine Übersichts-Tour des NAWAPA-Projektes

Vom Videoteam

NAWAPA vom Standpunkt der Entwicklung der Biosphäre

Von Sky Shields, Oyang Teng, Michelle Lerner, Cody Jones  
und Ben Deniston

V. Bildteil

Die Weltinfrastruktur der Zukunft

*\*Er under oversættelse til dansk*

[1] org. titel: "Gegen den Strom"